

»Stk. 2. Den pågældende skal kun betale erstatning efter § 58 for skade som følge af indgreb, der er sket før bekendtgørelsen om patentets meddelelse efter § 20, i det omfang det skønnes rimeligt.«

4. Efter § 60 indsættes:

»§ 60 a. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 58-60, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.«

5. § 83, stk. 2, sidste pkt., affattes således:

»§ 57 finder ikke anvendelse, og den pågældende skal kun betale erstatning efter § 58 for skade, i det omfang det skønnes rimeligt.«

§ 2

I varemærkeloven, jf. lov bekendtgørelse nr. 782 af 30. august 2001, som ændret ved § 4 i lov nr. 451 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (EU-Tidende 2004, L195 s.15).«

2. §§ 43 og 44 affattes således:

»§ 43. Den, som forsætligt eller uagtsomt krænker en andens varemærkeret, skal betale

- 1) et rimeligt vederlag til den forurettede for udnyttelsen og
- 2) en erstatning til den forurettede for den yderligere skade, som overtrædelsen har medført.

Stk. 2. Ved fastsættelse af erstatning efter stk. 1, nr. 2 skal der tages hensyn til blandt andet den forurettedes tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste.

Stk. 3. I sager, der omfattes af stk. 1-3, kan der udover fastsættes en godtgørelse til den forurettede for ikke-økonomisk skade.

Stk. 4. Er varemærkeretten stiftet ved registrering, finder reglerne i stk. 1 også anvendelse for tiden mellem ansøgningens indlevering og mær-

kets registrering, dersom krænkeren vidste eller burde vide, at ansøgningen var indleveret.

Stk. 5. Borgerlige sager, for hvis udfald anvendelsen af denne lov er af væsentlig betydning, anlægges ved Sø- og Handelsretten i København, medmindre parterne vedtager andet.

§ 44. Med henblik på at forebygge yderligere krænkelser af varemærkeretten kan retten efter påstand ved dom blandt andet bestemme, at en vare, som krænker en varemærkeret, skal

- 1) tilbagekaldes fra handlen,
- 2) endelig fjernes fra handlen,
- 3) tilintetgøres,
- 4) udleveres til den forurettede, eller
- 5) at de ulovligt anbragte varemærker skal fjernes.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på materialer, redskaber eller lignende, der primært har været anvendt til ulovlig fremstilling af de krænkende varer.

Stk. 3. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal gennemføres uden godtgørelse til krænkeren og berører ikke en mulig erstatning til den forurettede. Foranstaltningerne skal gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Stk. 4. Ved en dom om foranstaltninger efter stk. 1 skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkelens omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser.«

3. Efter § 44 indsættes:

»§ 44 a. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 43 og 44, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.«

§ 3

I designloven, jf. lov nr. 1259 af 20. december 2000, som ændret ved § 2 i lov nr. 451 af 10. juni 2003, foretages følgende ændringer:

1. Som 2. pkt. i fodnoten til lovens titel indsættes:

»Loven indeholder desuden bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (EU-Tidende 2004, L195 s.15).«